

Gruparea schismatică Sava-Staicu-Rădeni se desparte “oficial” de toate Bisericile Ortodoxe Locale

De pe unul dintre săitulețele care îi deserveșc pe preoții extremiști grupați în ceea ce noi am numit generic “gruparea Sava-Staicu-Rădeni” (gruparea rămâne și cu Rădeni atașată la ea, până când conducerea schitului se va lepăda oficial, public și onest de deciziile schismatice ale grupării și de rătăciții care o conduc, chiar dacă poporul, în majoritate, nu este de acord cu această linie schismatică, existând și între preoți cel puțin unul care, deși merge acolo, nu este de acord cu ce se întâmplă) aflăm că la data de 18 august 2018, în localitatea Mestecăniș din Județul Suceava, s-a desfășurat încă o întâlnire a grupului schismatic respectiv.

Anunțată cu ocazia întâlnirii de la Satu Mare a se desfășura la Brașov, întâlnirea s-a desfășurat la Suceava, în mare taină, nefiind anunțați participanții la ea nici măcar adeptilor grupării. În schimb, “grupul de inițiativă” care a comunicat așa-zisele hotărâri ale grupării, alcătuit din ieromonahii Xenofont Horga, Tihon Bivolaru și un monah, Anania Burlui, despre care nu a auzit nimeni până acum, ne asigură că toți cei ce au participat achiesează la acele decizii.

Nu știm dacă au participat, de exemplu, monahul Sava Lavriotul sau monahul Efrem Prodromitul. Am citit undeva că preotul Staicu nu a participat pentru că... i s-a stricat mașina, deși într-o postare scrisă în duhul cunoscut deja, încerca să explice cum Rezoluția de la Botoșani nu ar fi “în totalitate ortodoxă”, ceea ce înseamnă că deciziile de la Mestecăniș au și acordul acestui preot. Nu știm cine a participat din Moldova, dacă a participat părintele Antim Gâdioi și ucenicii, sau părintele Ieronim Cozma, oameni importanți în lupta aceasta, ale căror poziții față de tot ce se întâmplă de un an încoace nu le cunoaștem public, ci doar din ceea ce spun ucenicii sfințiilor lor, care par a fi de acord cu ce fac și spun membrii grupului Sava-Staicu-Rădeni.

Nu știm dacă a participat cineva de la Rădeni, măcar ca “observator”, în condițiile în care există zvonuri că egumenul de acolo ar încerca o detașare de politica adoptată la Roman-Satu Mare și, mai nou, Mestecăniș (chiar dacă până acum nu a făcut nimic concret, dimpotrivă, din relatările unora de la Rădeni, duminică ar fi

făcut o gafă, imputându-i episcopului Longhin participarea la o slujbă la Putna din... 2015!!!), și având în vedere că unii dintre “pandiții” mișcării schismatice (ieromonah Spiridon Roșu, ieromonah Xenofont Horga) nu mai frecventează schitul nemțean.

Nu știm dacă nu cumva grupusculul a suferit între timp unele mutații la vârf, dat fiind că în locul preotului Staicu îl vedem în prim-plan pe ieromonahul Xenofont. Ar fi interesant (strict jurnalistic, nu din alte motive neapărat) de aflat dacă cei prezenți la Mestecăniș sunt aceiași cu cei prezenți la Roman-Satu Mare sau sunt alții...

Nu știm de ce le este frică (rușine?) celor ce au participat la Mestecăniș să își asume public opțiunea, mai ales că cei trei purtători de cuvânt ne spun că nu a existat nicio abținere. **Noi le cerem respectuos tuturor celor care încă nu s-au pronunțat oficial să o facă, să ne arate dacă sunt de acord cu ce susține gruparea Sava-Staicu-Rădeni sau nu.**

Un singur lucru este evident din deciziile pe care le-a emis această adunare: **ca și la adunările anterioare, nu s-a discutat și nu s-a decis o luptă contra ecumenismului și a ereziei, ci împotriva celor care luptă, la rândul lor, contra ereziei, dar fără a cădea în excesele grupului Sava-Staicu-Rădeni.** În mod suspect, **de un an de zile, grupul respectiv nu spune o vorbă contra ereziei și contra ereticilor căzuți,** luptându-se în schimb cu ceilalți nepomenitori, pe care îi batjocorește într-o manieră incalificabilă. Oare de ce?

În mijlocul acestor necunoscute, se cuvine să ne ocupăm de cele două decizii prezentate publicului ca realizări ale întâlnirii de la Mestecăniș, deoarece **prin acestea gruparea duce la capăt lucrarea de separare de întreaga Biserică Ortodoxă,** un plan pe care monahul Sava l-a avut încă din vremea sinaxei grecești de la Oreocastro (aprilie 2017) și pe care nu l-a putut pune în practică cu credincioșii greci, care l-au respins, dar îl pune cu câțiva dintre credincioșii nepomenitori români.

Sub acest aspect, nu putem să nu ne punem întrebarea: **Cum se face că preot profesor Theodor Zisis, o somitate în materie teologică, și protopresviter Matei Vulcănescu, cetățean român și botezat în BOR, sunt considerați *personae non gratae* în Patriarhia Română, datorită mărturisirii lor antiecumeniste înscrise perfect în limitele canonice, pe când monahul**

Sava Lavriotul, care s-a mutat practic în România și conduce un grup schismatic alcătuit din preoți și credincioși BOR, nu are nicio supărare din partea autorităților bisericești românești?

Textul comunicatului se spune că adunarea a avut ca scop “să soluționăm câteva probleme apărute în interiorul comunității noastre, a celor care s-au îngrădit de erezia ecumenistă”. **De erezie și de sinodul din Creta ne-am îngrădit mulți care nu facem parte din această “comunitate”, ci continuăm să fim membri ai Bisericii Ortodoxe Române.**

Prima decizie de la Mestecăniș este de atacare a punctului 10 din Rezoluția de la Botoșani din iunie 2017, punctul prin care participanții la Sinaxa Ortodoxă Națională de la Botoșani își manifestau păstrarea comuniunii cu toți cei ce mărturisesc public împotriva sinodului mincinos din Creta și a ecumenismului în general.

Textul punctului 10 al Rezoluției de la Botoșani sună așa: “Respingem cu tărie acuzația că, prin întreruperea pomenirii ierarhilor pătași ai ecumenismului și ai adunării din Creta, am comis un act schismatic sau o revoltă contra arhierilor Bisericii noastre. Suntem în comuniune cu Bisericile locale și cu episcopii care resping public ecumenismul și adunarea din Creta, cu preoții și credincioșii acestora, precum și cu preoții și credincioșii care au întrerupt comuniunea cu episcopii care le acceptă, rămânem în Biserica Ortodoxă Universală, în cadrul Bisericii Ortodoxe Române, neavând intenția de a ne separa de ea, de a adera la organizații eretice sau schismatice, de a intra sub ascultarea altor episcopi decât cei ai locului”[1].

Adunații la Mestecăniș au decis să respingă afirmația din punctul 10 “suntem în comuniune cu Bisericile Locale și cu episcopii care resping public ecumenismul și adunarea din Creta, cu preoții și credincioșii lor” și să introducă ideea că se află în comuniune cu aceștia doar cu condiția întreruperii pomenirii ierarhilor semnatori la Creta.

Prin această decizie, **gruparea schismatică afirmă că nu se află în comuniune, de exemplu, cu episcopi precum IPS Longhin, IPS Damianos, IPS Serafim de Pireu**, deoarece acești episcopi mărturisitori nu au întrerupt pomenirea tuturor episcopilor care au participat în Creta: IPS Longhin este

acuzat cu toate prilejurile că îl pomenește pe mitropolitul Onufrie, care nu a participat la Creta și despre care reprezentanții ecumeniști ai grupării schismatice a lui Filaret din Ucraina spun că este principala piedică în calea ecumenismului în Ucraina și în lumea ortodoxă, alături de episcopul de la Bănceni, IPS Serafim este insultat de obicei ca eretic sau “pseudoepiscop”, deși a anatemizat ecumenismul și sinodul din Creta și la slujbe pomenește doar ierarhia la modul general, la fel ca și arhiepiscopul Sinaiului, care rezistă unor presiuni uriașe prin care se dorește anularea mărturisirii antiecumeniste a arhiepiscopului, făcută în ianuarie 2018.

Faptul că acești arhierei și alții ca înaltpreasfinții lor sunt mărturisitori, că fac mărturisire cu riscul vieții (IPS Longhin a fost otrăvit de câteva ori, IPS Damianos a suferit un accident imediat după mărturisirea sa, IPS Serafim este amendat de către statul grec etc.) nu înseamnă nimic pentru “luptătorii” grupului Sava-Staicu-Rădeni, dintre care unii nici măcar nu și-au făcut mărturisirea de întrerupere a pomenirii în mod public, iar din acest motiv nu sunt deranjați de nimeni cu nimic.

Decizia de la Mestecăniș anulează și eforturile unor Biserici Locale de a lupta contra ecumenismului, în special ale Bisericii Ortodoxe Bulgare, care a părăsit ecumenismul încă din 1998, nu a participat la Creta, nu a semnat la Chieti, sau ale Bisericii Ortodoxe Georgiene, care a ieșit cam tot atunci din CMB, nu a participat la Creta și a afirmat că “deciziile sinodului din Creta trebuia să reflecte învățăturile Bisericii Ortodoxe, ceea ce nu este cazul setului de documente adoptate acolo”, ale Bisericii Ortodoxe a Sinaiului, al cărei episcop s-a despărțit de toate ereziile de tip ecumenist, ale Bisericii Antiohiei, ale Arhiepiscopiei Bănceni, ale Mitropoliei Pireului, ale Mitropoliei Nafpaktelor, al cărei mitropolit, IPS Ierotheos, a scris o carte care arată toate detaliile care au compus minciunosinodul din Creta, și ale tuturor episcopilor conduse de episcopi antiecumeniști.

Eforturile unor Biserici Locale sunt recunoscute de către Rezoluția de la Botoșani, în articolul 9, în care se spune: “Salutăm poziția acelor Biserici locale care au decis să nu participe la adunarea din Creta, să nu-i recunoască deciziile și să rămână ferme împotriva ecumenismului și pe cea a episcopilor care nu au semnat sau au respins documentele și mărturisesc public împotriva acelei adunări eretice, adresându-le rugămintea de a folosi toate instrumentele canonice și pastorale puse la îndemână de Sfintele Sinoade și Sfinții Părinți pentru a

împiedica răspândirea și permanentizarea în Biserică a ereziei ecumeniste legiferate în Creta și a determina întrunirea unui sinod ortodox, care să condamne oficial adunarea din Creta, ecumenismul și, nominal, pe episcopii ce vor rămâne adepți ai acestora”.

Punctul 9 al Rezoluției legitimează de fapt prevederile punctului 10, în sensul că recunoaște că există Biserici locale sau episcopi locali care luptă activ, prin mărturisire și nepomenire (IPS Longhin), prin mărturisire (IPS Serafim, IPS Damianos), prin nepartipare (BO Bulgară, BO Georgiană) contra ecumenismului. Acestor Biserici li se cere să se folosească de toate mijloacele canonice pentru a lupta contra minciunosinodului din Creta (inclusiv nepomenirea, atunci când și cum vor considera potrivit să o facă). **Cum se face că participanții la Mestecăniș au acceptat punctul 9, adică au recunoscut eforturile unor Biserici Locale de a lupta contra ecumenismului, dar totuși refuză comuniunea cu acestea?**

Prin această decizie, **gruparea Sava-Staicu-Rădeni se plasează în afara comuniunii cu Bisericile locale din lumea ortodoxă, cu preoții din Ortodoxie care nu au întrerupt pomenirea și cu orice preot, care, deși a întrerupt pomenirea, nu mărturisește în duhul schismatic de la Roman-Satu-Mare-Mestecăniș.** Membrii și simpatizanții acestui grup schismatic ne insultă și pe noi, cei ce am întrerupt pomenirea și luptăm de la început împotriva ecumenismului, numindu-ne “eretici”, “criptoecumeniști”, “frații mincinoși”, pentru simplul motiv că nu acceptăm afirmații care nu reflectă cugetul ortodox, cum greșit se exprimă comunicatul de la Mestecăniș, ci un radicalism schismatic extrem de periculos (ale cărui consecințe se pot vedea în tragedia preotului Ioan Miron, de care cei de la Mestecăniș nu sunt foarte departe; diferența este doar că preotul Miron a alergat mai sprinten decât sfințiiile lor spre “linia de sosire”).

Această atitudine se poate vedea și într-un textuleț halucinant, în care, caricaturizând stilul epistolar al Sfinților Părinți ai Bisericii Ortodoxe, preotul Staicu își asumă un fel de rol de “sfânt părinte” (mai mult în sensul în care îi spun papistașii “sfânt părinte” conducătorului lor) și dă răspunsuri, cu o autosuficiență care arată că nu a învățat nimic de la greul filosof care spunea pe vremuri: “Știu că nu știu nimic”. Astfel, la întrebarea incredibilă: **“Este adevărat că unii părinți au trimis credincioși la slujbele preoților de același cuget cu MS Chirilă?”**, preotul schismatic Staicu răspunde: “Eu nu am făcut niciodată așa ceva. MS Chirilă este eretic”. Atât. Fără nicio explicație de ce este eretic MS

Chirilă sau care este erezia pe care o învață acesta sau despre cum poți să nu trimiți credincioși la slujbele preoților care sunt nepomenitori, doar pentru că la acele biserici participă și MS Chirilă, care este mirean și stă în biserică, nu împreună-liturgisește. Pentru toate acestea, ar trebui să îl credem pe cuvânt pe preotul Staicu, pentru că, fiind doctor în teologie, cum nu uită să amintească la fiecare frază, în cazul în care nu se înțelege asta din scrierile și zicerile sfinției sale, vorbește *ex cathedra*. Sfinția sa și unul de la Roma, pe care “ucenicii” îl numesc pentru acest lucru “sfinte părinte”. Cu părere de rău, nu îl credem și sperăm că nici oamenii de bună credință nu o fac.

Practica preotului Staicu de a le spune credincioșilor că noi, cei ce am refuzat să cădem în schismă, suntem eretici, este comună și unor duhovnici din Moldova, care au îndemnat credincioșii să nu meargă la slujbe la Orășeni sau la Ivești, pentru că cei ce merg acolo au comuniune cu MS Chirilă, care este “eretic”, “evreu”, sau pentru că au “comuniune cu Zisis” sau pentru că “au semnat Proiectul de Rezoluție” etc. **Acesta este duhul deciziei de la Mestecăniș, de rupere a legăturilor cu toți cei ce nu sunt de acord cu linia pe care merge gruparea Sava-Staicu-Rădeni.**

Se cuvine la acest moment să facem câteva precizări legate de Rezoluția din Botoșani, din iunie 2017. Încă din luna aprilie 2017 se întrezărea o mișcare centrifugă a monahului Sava Lavriotul, care părăsea linia așezată a antiecumeniștilor greci, reafirmată la Salonic, în conferința din iunie 2018, pentru a implementa o linie radicală, sortită eșecului, la fel ca cea a luptătorilor împotriva calendarului nou, care au eșuat în diverse grupări schismatice, deoarece nu au dus o luptă teologică corectă.

Față de această tendință, mai ales față de tendința monahului atonit de a-i despărți pe români de sfatul și rugăciunea singurului episcop de limbă și inimă română mărturisitor al dreptei credințe împotriva ecumenismului, IPS Longhin Jar, s-a luat decizia organizării Sinaxei Ortodoxe Naționale de la Botoșani și s-a redactat Rezoluția de la Botoșani, **al cărei punct 10 viza tocmai statornicirea unei linii de luptă a antiecumenismului românesc în duhul Sfinților Părinți, pentru a se evita o deraiere de tip schismatic, ca cea pe care o vedem astăzi la adepții liniei Roman-Satu-Mare-Mestecăniș.**

Punctul 10 al Rezoluției a fost, putem spune, dedicat în mod special monahului Sava Lavriotul și partenerilor săi atoniți, arătându-le că noi,

antiecumeniștii români, recunoaștem eforturile altor Biserici de a lupta împotriva ecumenismului și păstrăm comuniunea cu ele și cu toți cei ce se află ca membri ai lor. Anularea de către grupul de la Mestecăniș a acestei prevederi reprezintă o mișcare prin care monahul Sava Lavriotul a reușit să le impună celor care se află încă alături de cuvioșia sa punctul de vedere schismatic, împotriva celui patristic și împotriva voinței poporului ortodox român, care s-a exprimat în favoarea tuturor prevederilor Rezoluției de la Botoșani.

De asemenea, **atacarea Rezoluției de la Botoșani este o încercare de a anula cel mai important document și cel mai semnificativ moment de unitate națională în lupta antiecumenistă de până acum, pentru a se pune în loc o suită de adunări cu un mental sectar, menite a produce disensiuni și învrăjbiere.** Atacarea punctului 10 nu este întâmplătoare, deoarece în acest punct se manifestă și atașamentul nostru față de Biserica Ortodoxă Română, ai cărei membri rămânem. Cei de la Mestecăniș nu au avut curajul să se refere la acest lucru în comunicat, dar unii dintre preoții simpatizanți ai lor afirmă de mult că nu mai au nicio legătură cu Biserica Ortodoxă Română, că se află în “Biserica Universală”, în “Biserica Sfinților”, motiv pentru care resping cu fermitate atât Rezoluția de la Botoșani, cât mai ales Proiectul de Rezoluție din ianuarie 2018.

Se cuvine să adăugăm că, la momentul respectiv, **Rezoluția de la Botoșani a fost dată spre analiză tuturor preoților participanți la Sinaxa din 18 iunie 2017, și a fost acceptată de toți, fără nicio rezervă** (a existat o singură rezervă cu privire la oportunitatea condamnării francmasoneriei, dar decizia finală a fost ca francmasoneria să fie condamnată ca începătoare a ereziei ecumeniste).

Rezoluția a fost prezentată și dezbătută la o întâlnire organizată de preotul Staicu la domiciliul personal prin luna mai 2017, la care au participat foarte mulți preoți nepomenitori, când preotul respectiv a dat citire unui document scris de preotul Ioan Miron, pe care, la acea vreme, îl prezenta ca pe cel mai mare canonist din BOR, cunoscător “al Pidalionului pe de rost”, pentru ca, mai apoi, când acel preot a căzut într-o cumplită înșelare, în loc să îl susțină pe cel care i-a fost mereu alături și care avea și are și acum nevoie de ajutor pentru a ieși din iadul în care a intrat, l-a condamnat în minciunoadunări regizate ca niște tribunale inchizitoriale, la Roman, la Satu Mare (despre tragedia părintelui Ioan Miron, despre cauzele căderii sale cumplite și despre ce se poate face pentru a-l ajuta, sperăm într-un material viitor).

Rezoluția a fost dezbătută public la Rădeni, într-o întâlnire presinaxală, la care au participat cei mai mulți preoți nepomenitori, reprezentanți ai fraților din Republica Moldova și popor credincios, venit să îl cinstească pe părintele Iustin Pârvu, cu ocazia unei pomeniri a acestuia. Cu acel prilej, s-au discutat multe aspecte legate de acea rezoluție și s-au adus completări necesare, dar **nu s-a pus în discuție de către nimeni articolul 10 al acesteia.**

Textul Rezoluției a fost supus dezbaterii pe mail și a fost aprobat de toți, a fost citit public la Botoșani în cadrul sinaxei și a fost primit de către poporul credincios, adunat în număr foarte mare la Botoșani, și de către toți preoții nepomenitori adunați cu acea ocazie, unii dintre ei aflați în prezidiu. A fost tradus în limba greacă și dat partenerilor greci, care nu au avut nicio obiecție față de punctul 10. Nu în ultimul rând, a fost semnată de către toți preoții nepomenitori. **Și atunci, cum se face că după un an unii semnatari s-au gândit că punctul 10 nu este ortodox? Ce revelații au avut între timp?**

În completarea acestei lepădări de prevederea esențială a articolului 10 al Rezoluției de la Botoșani, **care asigură linia ortodoxă și păzește de rătăcirile schismatice**, adunarea de la Mestecăniș mai introduce un text extrem de important și de periculos. Documentul spune: “De asemenea, în ceea ce privește afirmația ambiguă de la punctul 10 al rezoluției de la Botoșani, anume că: nu avem intenția «de a intra sub ascultarea altor episcopi decât cel al locului», **noi, subsemnații, ținem să precizăm că:** nu vom intra sub ascultarea niciunui episcop (nici membru al BOR, nici din alte Biserici Ortodoxe Locale), **dacă intrând sub ascultarea respectivului episcop ar însemna să încălcăm în vreun fel Sfintele Canoane și învățăturile Sfinților Părinți**, care sunt clare în privința condițiilor în care trebuie făcută ascultarea de episcop”.

La această formulare, prima întrebare care se pune este: **Dar dacă, intrând sub ascultarea respectivului episcop, NU ar însemna să încălcăm în vreun fel Sfintele Canoane și învățăturile Sfinților Părinți?** Sau mai corect: **Există vreo situație în care intrând sub ascultarea respectivului episcop nu am încălca Sfintele Canoane și învățăturile Sfinților Părinți?**

Noi spunem că nu, dar membrii grupării schismatice de la Mestecăniș par a spune altceva. Din felul în care este formulată această lepădare de principiul simplu și lapidar al articolului 10 al Rezoluției de la Botoșani, care stipulează că nu vom intra sub nicio formă în altă ascultare canonică, rezultă că **membrii grupării**

schismatice nu vor intra sub ascultarea altui episcop, dacă asta ar însemna să încalce canoanele și cugetarea patristică, dar dacă nu ar fi contra canoanelor și cugetării patristice, ei ar putea intra liniștiți sub ascultarea altui episcop.

În realitate, **această formulare nu trebuia să existe, deoarece nu există nicio situație în care intrarea sub ascultarea canonică a altui episcop, fără acordul episcopului de care la care te muți în altă eparhie sau fără ca acesta să fi fost condamnat de către un sinod ca eretic și scos în afara Bisericii, să nu încalce Sfintele Canoane și cugetarea patristică.** Însă corifeii mișcării s-au chinuit timp de luni de zile să ne arate că episcopul sârb Artemie, care s-a rupt de Biserica Ortodoxă Sârbă și și-a hirotonit episcopi de unul singur, este cu totul canonic. Săitulețele mișcării au abundat în interpretări greșite ale cuvintelor Sfântului Teodor Studitul, din care schismaticii au tras concluzia că, în timpul ereziei, hotarele canonice nu mai pot fi respectate și cumva totul este permis, lucru pe care Sfântul Teodor și nici alt Sfânt Părinte nu l-au afirmat niciodată.

Și ajungem astfel la această condiționare, inexistentă în Sfintele Canoane și în cugetarea Sfinților Părinți, a posibilității ascultării de alt episcop, dacă acest lucru nu încalcă Sfintele Canoane. Încă de la întâlnirea de la Barajevo, din aprilie 2018, s-a spus că episcopul Artemie este un mare mărturisitor ortodox, un episcop fără nicio problemă, care trimite slujitori hirotoniți de el în Rusia, pentru că, nu e așa, în timp de erezie hotarele canonice nu mai există și sfânta Ortodoxie trebuie să continue cumva, de vreme ce toți sunteretici.

Decizia de la Mestecăniș nu corectează o ambiguitate a Rezoluției de la Botoșani, ci introduce posibilitatea intrării sub ascultarea canonică a altui episcop, printr-o interpretare unilaterală schismatică a Sfințelor Canoane și a cugetării Sfinților Părinți. Dacă nu ar fi așa, decizia ar fi trebuit să fie scurtă: **“noi, subsemnații, ținem să precizăm că: nu vom intra sub ascultarea niciunui episcop (nici membru al BOR, nici din alte Biserici Ortodoxe Locale)”**. Punct. Fără condiționarea: **“dacă intrând sub ascultarea respectivului episcop ar însemna să încalcăm în vreun fel Sfintele Canoane și învățăturile Sfinților Părinți**, care sunt clare în privința condițiilor în care trebuie făcută ascultarea de episcop.

Această nuanță vine în completarea prieteniei cu episcopul sârb Artemie,

considerat ortodox la Satu Mare, considerat ortodox la Cacak, în Serbia, unde unii dintre participanții de la Mestecăniș au fost în “grupul de monahi și monahii” care au scris, tot sub anonim, despre cât de frumos a fost “să fie frații [de schismă] împreună”, elogiind ca ortodox într-una dintre explicațiile date de preotul Staicu în textulețul în care, închipuindu-și că este vreun mare părinte duhovnicesc, **după ce ne spune că s-a întâlnit în urmă cu două săptămâni cu episcopul Artemie în Serbia**, în drum spre Muntele Athos (în urmă cu vreun an făcea un titlu de glorie din faptul că este interzis în Sfântul Munte; Ce a determinat oare schimbarea de atitudine a autorităților atonite?) postulează că “vlădica Longhin este, datorită comuniunii cu ecumenistul Onufrie, și el ecumenist, deci eretic. Vlădica Artemie este ortodox, în niciun caz schismatic”.

După ce au respins comuniunea cu toți episcopii și Bisericile luptătoare ortodoxe antiecumeniste, membrii grupării nu exclud o ascultare față de alt episcop, dacă prin aceasta nu se încalcă Sfintele Canoane și învățăturile Sfinților Părinți, în ciuda faptului că în orice situație imaginabilă (în afara condamnării sinodale a unui episcop ca eretic și excluderea sa din Biserică sau a plecării în altă episcopie cu binecuvântarea episcopului din episcopia căruia se pleacă) canoanele interzic acest lucru.

În privința celei de-a doua decizii a adunării tainice de la Mestecăniș, nu sunt prea multe de spus. Ideea enunțată la Roman că un copil născut în familie pomenitoare ar fi eretic de la naștere a fost puternic criticată chiar și de unii dintre fanaticii care alcătuiesc această grupare. Încercând să dreagă busuiocul, “canoniștii” de la Mestecăniș au îmblânzit un pic afirmația delirantă de la Roman, introducând un prag de vârstă absolut arbitrar, prin invocarea canonului 18 al Sfântului Timotei al Alexandriei, care, întrebat la ce vârstă se osândesc de Dumnezeu păcatele, a răspuns: “După cunoștința și înțelepciunea fiecăruia. Unii de la vârsta de zece ani, iar alții de la mai mare vârstă”.

Cu alte cuvinte, ieromonahul Xenofont și ceilalți participanți la adunare au decis cu de la sine putere că nu de la botez este copilul **părtaș la erezie** (s-a folosit în text termenul patristic “părtășie la erezie”, chiar dacă s-a formulat “comuniune cu erezia”, concept care a fost piatra de poticnire a tuturor schismaticilor români), ci de la 10 ani, vârstă la care el ar trebui să înțeleagă și să știe și să facă ceea ce nu reușesc să facă nici oameni maturi, aflați la vârste mult mai înaintate. În felul acesta, adunarea de la Mestecăniș ne dă un prag minim pentru considerarea caeretici a celor care încă nu au reușit să se delimiteze prin nepomenire de erezia

ecumenistă. Faptul că păcatul comis de acești tineri nu este erezia propriu-zisă, pe care nu o mărturisesc deschis, ci delăsarea, neștiința, ignoranța, teama, ascultarea de părinți sau de preoți, nu pare a interesa pe membrii grupării schismatice Sava-Staicu-Rădeni.

Se cuvine la final să punem câteva întrebări, la care așteptăm răspunsuri:

1. Cine a autorizat această adunare?
2. Cine a organizat această adunare?
3. Cine a participat la această adunare?
4. Cine a făcut convocarea la această adunare?
5. De ce nu au fost convocați toți preoții nepomenitori la această adunare?
6. De ce se păstrează această taină maximă cu privire la participanții la această adunare?
7. Ce au de ascuns participanții la această adunare?
8. Sunt preoții care nu se află în grupul celor trei semnatari ai deciziilor de la Mestecăniș de acord cu interpretările deciziilor acestei adunări?
9. Sunt preoții din Moldova, care cochetează cu grupul schismatic Sava-Staicu-Rădeni, de acord cu ele sau cu tot ce grupul respectiv a făcut până acum?
10. Înseamnă afirmarea ieromonahului Xenofont în locul preotului Staicu că gruparea și-a schimbat cumva conducerea (gândirea nu și-a schimbat-o în niciun caz)?
11. Cum percepe conducătorii schitului Rădeni aceste decizii? Sunt de acord cu ele? Le resping? Le acceptă?

Și o constatare finală: există informația că mai sunt preoți care se pregătesc să întrerupă pomenirea ierarhilor lor, ceea ce este foarte bine. Acești preoți trebuie să fie însă foarte înțelepți și să urmeze calea corectă a întreruperii pomenirii, pentru că, o dată întreruptă pomenirea, există un risc major de a cădea în schismă și, dacă întrerupând comuniunea cu un ierarh eretic, intră în legătură cu o grupare schismatică nu au realizat nimic pentru mântuirea proprie și a credincioșilor sfinților lor.

De aceea, îi sfătuim să se informeze foarte serios, atunci când fac acest pas, și să

evite gândirea schismatică, doar pentru că ea pare mai corectă, din pricina radicalismului care, la prima vedere, pare mai justificat decât atitudinea temperată.

[1]<https://ortodoxinfo.ro/2017/06/21/rezolucia-sinaxei-de-la-botosani-impotriva-ecumenismului-si-pseudo-sinodului-din-creta/>.